

Mc 9, 2-10 – Met Petrus achter Jezus aan
Votum/groet; Ps 99: 1, 4, 8; gebed; Opw 464; lezen Mc 9, 2-10 / 2Pe 1, 16-21; preek; ZG 190; doop; Gez 148; gebed; Ps 8: 1-3 DNP; collecte; Opw 354; zegen
Bergschenhoek 12.2.2023

Alles komt in een ander licht te staan

Er zijn apparaten die je helpen om meer te zien dan wat voor ogen is. Een microscoop bijvoorbeeld. **Dia** Hier, een watervlo, nauwelijks met het blote oog te zien, zo ziet ie er dus uit. Of dit, **dia** een telescoop, zoals de James Webb telescoop. Krijg je deze foto: de 'Pillars of Creation' ver weg in de ruimte. Fascinerend. **Dia** Of een röntgen apparaat waarmee je dwars door je lichaam kunt kijken. Zoals deze: ik heb pijn aan mijn arm en nou weet ik waarom – hij is gebroken.

Nieuw zicht. Alles komt in een ander licht te staan. Opeens begrijp je hoe het in elkaar zit. En je denkt: wow, ik zag het niet, maar zo mooi is het dus. Een nieuwe wereld opent zich.

Dia Je kunt het naast Marcus 9, 2-10 leggen. Nieuw zicht krijgen. Petrus, Johannes en Jacobus wordt een blik gegund op wie Jezus echt is. Ze ontdekken de werkelijkheid die hoort bij die man die zij volgen. Alles komt in een ander licht te staan. Jij en ik, we mogen mee kijken. Ik hoop dat jij ook zegt straks: wow, zo zit het dus en wat is het prachtig!

Bij Jezus komt alles samen **dia**

Eerst iets over het verband van dit gebeuren. Even hiervoor was er verwarring over wie Jezus is. *U bent de Messias*, zei Petrus, maar hij had geen flauw benul van hoe en wat. Een Messias die zal lijden? Dat wilde er bij hem niet in. Het is nodig dat het hem en de andere discipelen duidelijk wordt: wie Jezus is, met wie zij te maken hebben. Als een beeld dat op je netvlies wordt gegrift.

Jezus neemt Petrus en zijn vrienden mee een berg op. Zij mogen getuige zijn van een ongelooflijk gebeuren. Ze zien dingen waarvan je zegt: Is dit echt? Jezus met dat stralende licht, Mozes en Elia die bij Hem komen – hoe kan dat ooit – een wolk met Gods

stem. Tamelijk bizar. Tegelijk, zei iemand, het verhaal is zo onwaarschijnlijk dat het wel waar moet zijn. Dit verzin je niet. Sommige informatie is te levensecht. Die beschrijving van Jezus' kleren: *zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen*. Alsof je het Petrus zelf hoort zeggen. En dan ook nog dat gestamel van Petrus. En Petrus komt er later op terug in een brief: ja, ongeloofelijk, maar *wij hebben met eigen ogen zijn grootheid gezien*. Kijken jullie maar met mij mee.

En wat is er dan te zien? Een spectaculair uitzicht. Jezus verandert van gedaante. In glanzend wit. In stralend, hemels licht. Jezus in vol ornaat. Met Hem heb je te maken. Gods glorie in eigen persoon. En er komt nog meer. Mozes en Elia komen bij Jezus staan. De dragende figuren van het Oude Testament. Mozes – de wet. Elia – de profeten. Zij voegen zich bij Jezus. Jezus is één met de wet en de profeten. Zij wijzen naar Hem.

Ze spraken met elkaar, vertelt Marcus. Lukas vertelt in zijn verslag van wat er hier gebeurt: *'Ze spraken over zijn heengaan, de weg die Hij in Jeruzalem zou voltooien'*. Exodus, staat er dan. Jezus' uittocht, zijn sterven in Jeruzalem. Je zou kunnen zeggen: ze houden topperoverleg. Zoals wij dat ook kennen. De groten van de aarde komen samen en bespreken met elkaar de toekomst. Ze nemen beslissingen die impact hebben op de hele wereld. Ook hier. Die drie op de berg. Topoverleg. De strategie vaststellen. Beslissingen nemen van wereldformaat.

Er komt ook nog een wolk bij. Bekend beeld, ook in het Oude Testament. Zo ging het in de woestijn vroeger. Een wolk boven de tabernakel. God zelf komt er bij. Ook hier. Hij verbindt zich aan deze drie. En vanuit die wolk klinkt Gods stem: *'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem'*. Het is alsof de hele Bijbel in één beeld wordt gevangen. Hier heb je Jezus in volle glorie. De wet en de profeten, Mozes en Elia, wijzen naar Jezus. En God zet een groot uitroepteken: Hij is mijn geliefde zoon, bij Hem moet je zijn.

Laat het eens op je inwerken. Kijk mee met Petrus. Verplaats je in hen daar op de berg. Zou het voor jou genoeg zijn om nieuw zicht op Jezus te krijgen, om alle twijfel over Hem weg te laten nemen?

Zijn glorie zal de hele aarde vervullen **dia**

Zie je? Als een röntgenfoto die een verborgen binnenkant laat zien, een microscoop die inzoomt, een telescoop die je verder laat kijken – dat is dit verhaal. Jezus te zien krijgen

in vol ornaat. Je kunt zo je eigen ideeën hebben over wie Jezus is, wie God is. Ze kunnen vaak best plat zijn. Een God die is zoals ik Hem graag wil hebben. Jezus die de dingen doet die ik wil. Denk aan Petrus: Lijden, u? Nooit een keer. Maar Jezus is altijd groter dan wat jij over Hem denkt. Zet je eigen ideeën opzij. Jezus steekt boven alles en iedereen uit.

Je ziet het ook terug in dit verhaal. Mozes en Elia waren ook twee personen die iets van God zelf mochten zien in hun leven. Maar alles wat zij zagen was een glimp. Meer kon niet. Maar hier, hier straalt het hemelse licht van God in eigen persoon. Jezus hoeft de glorie van God niet te zien te krijgen. Hij is zelf de glorie van God. Dat maakt dit gebeuren zo intens. Oog in oog met God staan ze, Petrus en zijn vrienden Jacobus en Johannes. En jij en ik, we mogen meekijken – God in zijn glorie te zien krijgen. Denk je dat eens in.

Maar dat is toch bloedlink? In het Oude Testament was het duidelijk: geen mens kan het licht dat God uitstraalt aan. Je zult het nooit overleven. Niet voor niks dus, wat Marcus vertelt: *‘Ze waren met schrik overweldigd’*. Gaan wij dit overleven? Wat gaat er nu met ons gebeuren? Maar, *toen kwam er een wolk die hen overdekte*, vertelt Marcus. Een wolk die overdekt¹. Daar zit iets van tederheid in. Overschaduwden. Omhelsd worden. Geen giftige wolk die je dood laat neervallen. Of een bliksem die je vanuit een wolk wil treffen.

En weet je? Dan gebeurt hier iets heel groots. Petrus, Johannes, Jacobus – ze mogen komen in Gods aanwezigheid, ze worden opgenomen in zijn glorie. Zij, nietige, zondige mensjes die ze zijn. Overschaduwd. Omhelsd. Want Jezus neemt ze mee. Mozes en Elia konden het niet brengen, maar Jezus wel. Hij zal de mensen laten delen in de glorie van God. Na Pasen zal het zonneklaar worden: Ook jij mag delen in Jezus’ glorie. Die boodschap zal de wereld over gaan. En dus, vertelt Marcus, *‘ze spraken er niet over, voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan’*. Na Pasen is het duidelijk: dit is ook voor jou, voor iedereen, dankzij Jezus in Gods aanwezigheid mogen komen, met Jezus delen in Gods glorie.

Maar de weg ernaar toe gaat niet zoals je verwacht. Jezus daalt af van de berg. Hij kiest de weg langs beneden. Van deze berg gaat het naar een andere berg. Golgotha. Hier glorie, daar schande. Hier in Gods aanwezigheid, daar door Hem verlaten. Hier licht, daar

¹ NB zelfde woord als in Luk 1, 38: over de Geest die Maria zal ‘overdekken’.

duisternis. Langs die weg zal het gebeuren. Door de diepte heen. Zonder licht en glans. Om heel de aarde met zijn glorie te vervullen.

Blijf naar Hem kijken **dia**

Denk je in, de indruk die het moet hebben gemaakt op Petrus en zijn vrienden. Helemaal omver geblazen. Wat zou jij doen, oog in oog met al die glorie? Petrus neemt het woord: *‘Rabbi, het is goed dat wij hier zijn, laten we drie tenten maken, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia’*. Het lijkt erop alsof Marcus vertelt: die Petrus toch, Hij bazelde maar wat. Zo overdonderd dat er alleen maar onzinnig gestamel uit zijn mond kwam. *Hij wist niet wat hij moest zeggen*.

Maar er kan ook meer zijn. Petrus wil dit moment vasthouden. Zoals jij en ik dat ook kunnen willen als we iets heel moois meemaken: een feest, een reis, zo’n moment van pure vreugde en blijdschap. Kon het maar blijven. Misschien heb je in je geloof ook wel van die momenten gehad: je zag het helemaal zitten met God, 100% zeker en gemotiveerd. Kon het maar altijd zo blijven...

En daarom, zal ik tenten maken, vraagt Petrus. Dan kunnen we het vasthouden. Ik kan het andere mensen laten zien. Ik kan er zelf steeds naar terug gaan, een plek die ik kan zoeken als je zekerheid of houvast nodig hebt. Zou jij dat ook niet willen?

Maar dan die stem van God uit de wolk: *‘Dit is mijn geliefde zoon, luister naar Hem’*. Die topervaring vasthouden – het hoeft niet. Het kan ook niet. Want Jezus is straks weer in zijn gewone gedaante. Samen gaan ze de berg af. Het gewone leven in. Topervaring voorbij. En waar dan je zekerheid, je houvast vinden? Niet in zo’n overweldigend moment. Dat verdwijnt. Maar wat Jezus te zeggen heeft verdwijnt nooit. *Luister naar Hem*, zegt die stem. Hou vast aan zijn woorden. Daar vind jij je houvast, je zekerheid, het licht om bij te leven.

Petrus komt er op terug in die brief van hem. *‘Wij hebben zelf Gods stem horen klinken toen wij met Jezus op de heilige berg waren’*. *‘Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde’*, zei God. Weet je waar dat bij ons toe leidde? Nou, zegt Petrus, daardoor gingen we des te sterker vertrouwen op de woorden van de profeten. We beseften hoe waar ze zijn, hoe krachtig, hoe vol licht en leven. Doen jullie dat ook. Richt je aandacht op

de woorden van Jezus. Luister naar Hem. Laat die voor jullie het licht zijn dat schijnt in een donkere ruimte.

En kijk, ze doen het, Petrus, Jacobus en Johannes. Ze gingen terug de berg af. En, vertelt Marcus, *'ze namen zijn woorden ter harte'*. Dat kun je ook zo zeggen: Ze grepen Jezus' woorden vast. Ook al was het allemaal nog niet eens zo duidelijk. *Ze vroegen zich af wat Jezus bedoelde met opstanding uit de dood.* Niet alles duidelijk, maar toch Jezus en zijn woorden beet pakken, ook al heb je nog vragen genoeg. Ze vonden er hun houvast in.

En zo heb jij vandaag met Petrus mogen kijken naar Jezus in zijn glorie. Ik hoop dat ook voor jou alles in een ander licht komt te staan, het licht van Jezus. Dat er een nieuwe wereld voor je open gaat. Dat je zegt: Hoe mooi is dit allemaal... Misschien heb je nog vragen genoeg – dat is niet erg. Neem ze maar mee. En in alles: blijf kijken naar Jezus, luister naar Hem!

Prikkel **dia**

De prikkel, voor gesprek thuis, verder nadenken. Hoe vul jij dat in: 'Jezus' woord ter harte nemen, vastgrijpen'?

Amen